

Kära bröder och systrar,

- I veckan när jag var nere i tvättstugan och bytte tvätt så träffade jag en nyinflyttad granne som just anlänt från Aleppo i Syrien, en stad där jag själv har bott.

Denna stad som är en av de städer som kanske drabbats hårdast av kriget.

- Samma dag som jag träffade denne man så hade jag just läst i nyheterna om hur Syriens regering förbereder sig på en storoffensiv för att erövra hela denna stad.

Oavsett vilken sida man står på i konflikten så inser man att detta kommer medföra mycket lidande och svårigheter för stadens invånare.

- När jag pratade med denna man så kände jag mig väldigt tom. Vad hade jag att säga till honom i all den nöd och svårighet som han och hans folk får gå igenom.

I vår text för idag så talar Jesaja till Juda som skulle komma att befinna sig i en liknande situation som Aleppos invånare.

- I Jes kap 39 så hade Jesaja profeterat om det babyloniska fångenskapet.

Ungefär 100år efter att Jesaja profeterade detta så kom Jerusalem att förstöras och Judas invånare att föras bort i fångenskap.

- Och det är just in i denna situation som dagens text kommer att utspela sig.

Till dom som hade fått se sina liv bli förstörda har Jesaja ett budskap om hopp och tröst.

- Ett budskap som lik väl är tillämpligt för min nye vän från Syrien, men även för just dig och mig.

Oavsett vilka svårigheter just du får gå igenom så erbjuder Herren tröst och hopp.

- Men frågan som Jesaja kommer att belysa är: Vem står ditt hopp till i dina svårigheter? Är det till Herren eller till avgudarna, alltså allt som kan ta Guds plats i våra liv.

Vem står ditt hopp till: Herren eller avgudarna? Låt oss gå till Jes 40 och se om det hopp och den tröst som Herren erbjuder oss.

[Bibelläsning Jes 40:1-31]

¹Trösta, trösta mitt folk! säger er Gud.

²Tala ljuvligt till Jerusalem och förkunna för det att dess vedermöda är slut, att dess missgärning är försonad, och att det har fått dubbelt igen av HERRENS hand för alla sina synder.

³En röst ropar i öknen: "Bered väg för HERREN, bana en jämn väg i ödemarken för vår Gud.

⁴Varje dal skall höjas, alla berg och höjder sänkas. Ojämn mark skall jämnas, kuperat land bli slät mark.

⁵HERRENS härlighet skall uppenbaras, alla människor skall tillsammans se den. Ty HERRENS mun har talat."

⁶Hör någon säger: "Predika!" Och en annan svarar: "Vad skall jag predika?" "Allt kött är gräs och all dess härlighet är som blomster på marken.

⁷Gräs torkar, blomster vissnar, när HERRENS Ande blåser på det. Ja, folket är gräs!

⁸Gräs torkar bort, blomster vissnar, men vår Guds ord förblir i evighet."

⁹Sion, du glädjens budbärarinna, stig upp på ett högt berg. Jerusalem, du glädjens budbärarinna, höj din röst med kraft. Höj den utan fruktan, säg till Juda städer: "Se, er Gud!"

¹⁰Ja, Herren, HERREN kommer med makt, hans arm visar sin makt. Se, han har med sig sin lön, hans segerbyte går framför honom.

¹¹Han för sin hjord i bet som en herde, han samlar lammen i sina armar, han bär dem i sin famn. Sakta för han moderfåren fram.

¹²Vem har mätt vattnen i sin kupade hand och tagit mått på himlens vidd med sina utspända fingrar? Vem har samlat stoftet på jorden i ett måttkar, eller vägt bergen på en våg och höjderna i en vågskål?

- ¹³Vem har utforskat HERRENS Ande, och vem kan ge honom råd och undervisa honom?
- ¹⁴Vem rådfrågar han, för att denne skall ge honom förstånd och lära honom den rätta stigen, lära honom kunskap och visa honom förståndets väg?
- ¹⁵Se, folken är som en droppe i en spann, som ett dammkorn i en vågskål. Kustländerna lyfter han som ett stoftkorn.
- ¹⁶Libanons skog räcker inte till offerved, dess djur inte till brännoffer.
- ¹⁷Alla folk är som ett intet inför honom, mindre än intet och idel tomhet anser han dem vara.
- ¹⁸Vem vill ni likna Gud vid, vad vill ni jämföra honom med?
- ¹⁹Hantverkaren gjuter en avgudabild, och guldsmeden belägger den med guld och smider silverkedjor.
- ²⁰Den som inte har råd att offra mycket väljer ett stycke trä som inte ruttnar. Sedan söker han en erfaren hantverkare som kan forma en avgudabild som inte faller omkull.
- ²¹Vet ni inte det, har ni inte hört det? Har inte detta förkunnats för er från begynnelsen? Har ni inte förstått det alltifrån jordens grundläggning?
- ²²För honom som tronar över världen är dess inbyggare som gräshoppor. Han breder ut himlen som ett flor, spänner ut den som ett tält att bo inunder.
- ²³Han gör furstar till intet och förvandlar jordens domare till tomhet.
- ²⁴Knappt är de planterade, knappt är de sådda, knappt har deras stam slagit rot i jorden, så blåser han på dem och de förtorkar, och en stormvind för bort dem som strå.
- ²⁵Vem vill ni då likna mig vid, så att jag skulle vara som han? säger den Helige.
- ²⁶Lyft upp era ögon mot höjden och se: Vem har skapat allt detta? Vem för härskaran däruppe fram i räknade skaror? Genom sin stora makt och sin väldiga kraft nämner han dem alla vid namn – ingen enda uteblir.
- ²⁷Hur kan du Jakob säga, du Israel påstå: "Min väg är dold för HERREN. Gud bryr sig inte om min rätt"?
- ²⁸Vet du inte, har du inte hört att HERREN är en evig Gud, som har skapat jordens ändar? Han blir inte trött och utmattas inte, hans förstånd kan inte utforskas.
- ²⁹Han ger den trötta kraft och ökar den maktlöses styrka.

³⁰Ynglingar kan bli trötta och ge upp, unga män kan falla.

³¹Men de som hoppas på HERREN får ny kraft, de lyfter med vingar som örnar. De skyndar i väg utan att mattas, de färdas framåt utan att bli trötta.

[Bön]

- I förra predikan som vi hade från Jesaja bok så avslutade vi den första delen av boken som utspelade sig under 700-talet f. Kr. när Assyrien upprepade gånger attackerade landet.

I denna del så var Jesajas budskap till folket mitt under det assyriska hotet att förtrösta på Herren och inte förtrösta på sig själva eller allianser med andra nationer.

- Denna del av boken slutade med Jesajas profetia om det babyloniska fångenskapet.

I nästa del som vi kommer att börja med idag så ger Jesaja i förväg ett budskap till folket som skulle komma att föras bort i fångenskap.

- Han berättar för dem om frälsning, hur de skulle få återvända och bygga upp Jerusalem.

Detta skulle ske genom den persisk mediske kungen Koresh som finns nämnd vid namn i kap 44 och 45 mer än 100år innan han föddes.

- Med det är inte bara återvändandet till Jerusalem som Jesaja talar om utan ett ännu större problem, nämligen folkets synder som skiljde dem från Gud.

I denna del av boken så får vi några av de mest fantastiska messianska profetiorna om hur Gud skulle sända Messias som skulle dö i sitt folks ställe så att både vi och Juda kan bli räddade från vår synd.

- I denna text så talar Jesaja både om återvändandet från Babylon, och Jesu första och hans andra tillkommelser.

Om du för ett ögonblick tänker dig att du står framför ett stort berg så är det först när du kommer närmare och börjar bestiga berget som du kommer att se att det finns olika bergstoppar och så är det här i Jesaja bok.

- När Jesaja talar om vad som ska ske i framtiden så är det som ett stort berg där de olika händelserna är som bergstoppar.

När vi ser på texten genom historien så blir det precis som när man bestiger ett berg där vi urskiljer när Jesaja talar om återvändandet från det babyloniska fångenskapet och Jesus två olika tillkommelser.

- Men för de ursprungliga läsarna så såg det ut som ett berg långt borta där man inte urskiljde de olika bergstopparna.

I vår text för idag så belyser Jesaja alla dessa tre händelser, och utifrån frågan: Vem står ditt hopp till: Herren eller avgudarna? Så ska vi kolla på tre punkter.

- För det första så får vi i kap 40 hoppet om Herrens tillkommelse. För det andra i kapitel 41 så görs en kontrast mellan att hoppas på Herren eller att hoppas på avgudar och för det tredje i kap 42 så får vi hoppet om Messias.

Låt oss börja med att kolla på hoppet om Herrens tillkommelse i kap 40. Denna text som finns med i Händels Messias.

- Här så ges ett budskap om tröst till ett folk vars liv hade blivit förstörda. **V.1 Trösta, trösta mitt folk! säger er Gud.**

Hur kunde folket som skulle befinna sig i fångenskap bli tröstade? Hur kan en Syrisk flykting bli tröstad mitt under ett pågående krig?

- Hur kan vi bli tröstade när vi får gå igenom svårigheter och det känns som om hela våra liv håller på att falla samman?

Jesaja säger i vers 2:

²Tala ljuvligt till Jerusalem och förkunnna för det att dess vedermöda är slut, att dess missgärning är försonad, och att det har fått dubbelt igen av HERRENS hand för alla sina synder.

- Men vänta nu. Kunde 50, 60 eller 70 år av fångenskap betala priset för folkets synder? Nä.

Hur kunde då deras missgärningar bli försonade? Svaret kommer först i Jesaja 53 om den lidande tjänaren som blev slagen för våra missgärningars skull, han som bar de mångas synder.

- Herren har inte övergivit sitt folk och kommer att komma för att rädda dem. Detta ger oss hopp och tröst.

Så den första orsaken till tröst för folket var att deras synder hade blivit dom förlåtna.

- Den andra orsaken är Herrens tillkommelse.

³En röst ropar i öknen: "Bered väg för HERREN, bana en jämn väg i ödemarken för vår Gud.

- Här så uppmanas man att förbereda vägen för Herren vars härlighet skulle uppenbaras.

Herren gör sig redo att komma sitt folk till undsättning.

- Den tröst och det hopp som folket här får är i v.6-8 grundad i att Guds ord förblir för evighet.

I kontrast till allt kött som är som gräs, så förblir Guds ord för alltid. Vi kan förtrösta på det. Detta är något som håller att bygga våra liv på.

- Och just här så ger det förvissning om att det Gud har lovat kommer att ske.

Detta är goda nyheter som Sion i vers 9 förkunnar:

⁹Sion, du glädjens budbärarinna, stig upp på ett högt berg. Jerusalem, du glädjens budbärarinna, höj din röst med kraft. Höj den utan fruktan, säg till Juda städer: "Se, er Gud!"

¹⁰Ja, Herren, HERREN kommer med makt, hans arm visar sin makt. Se, han har med sig sin lön, hans segerbyte går framför honom.

¹¹Han för sin hjord i bet som en herde, han samlar lammen i sina armar, han bär dem i sin famn. Sakta för han moderfåren fram.

- Ordet som används för glädjens budbärarinna är det ord som vi får vårt ord evangelium ifrån.

Evangeliet, den goda nyheten som Sion här förkunnar till Juda städer är v.9: **Se, er Gud!** Det är Gud som är evangeliet, den goda nyheten.

- Han kommer att rädda sitt folk, och likt en herde föra sin hjord i bet och bära lammen i sina armar.

HERREN skulle likt en herde se till så att hans folk skulle föras tillbaks från den babyloniska fångenskapen.

- Men dessa ord handlar inte bara om hur folket fysiskt skulle räddas ur deras fångenskap.

De talar också om hur Gud skulle komma och rädda ett folk från deras andliga fångenskap under syndens bojor.

- I NT i Matteus, Lukas och Johannes så används v.3 för att tala om Johannes döparen som skulle förbereda vägen för Jesus som själv är JHVH, Gud.

En röst ropar i öknen: "Bered väg för HERREN, bana en jämn väg i ödemarken för vår Gud.

- Gud sände Johannes döparen för att bana väg för Jesus som skulle komma för att frälsa sitt folk från deras synder. Det är han som är Guds ord personifierat.

Det är han som är den goda herden som kommer att föra oss, inte till ett jordiskt land, utan till det himmelska löfteslandet.

- Se, er Gud! Som är kommen i köttet för att rädda er till en underbar evighet i hans rike. Detta är ett tröstens och hoppets budskap.

Det är detta budskap om Jesus som är evangeliet, den goda nyheten.

- När jag pratade med den unge syriske mannen så visste jag inte vad jag skulle säga. Mänskligt talat så hade jag inget att erbjuda honom.

Hans stad, hem och liv hade blivit förstört och han hade blott undflytt med livet i behåll.

- Jag önskar att jag hade haft i tankarna denna text. Hur Gud erbjuder tröst och hopp till alla som i ödmjuk förtröstan vänder sig till honom.

Vi kan inte lova människor deras bästa liv nu. Men vi har tröst och hopp till alla som omvänder sig och tror på Jesus att de kan få sitt bästa liv sen i det himmelska löfteslandet.

- Och detta budskap ger oss också tröst och hopp att härda ut här och nu under livets svårigheter. Precis som Paulus säger i 2 Kor 4:17

¹⁷Ty vår nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss på ett oändligt rikt sätt en härlighet, som väger tungt och varar i evighet.

Nu kanske någon frågar sig: Hur kommer det sig då att vi kan förtrösta på att Gud förmår att frälsa? Denna fråga tar Jesaja itu med i v.12-26.

- Ingenting kan jämföras med Gud. Han är den ende som förmår att rädda oss.

Tidigare i Jesaja så hade folket satt sin förtröstan på sig själva, andra nationer och avgudar.

- Men här så visar Jesaja att Gud är ojämförbar. Det är bara han som kan rädda oss.

I v.12 till 17 så uppenbaras hur Gud och hans skapelse inte kan mätas och hur Gud inte kan instrueras av sin skapelse.

- Han står över skapelsen och inför honom så är folken som en droppe i en spann eller ett dammkorn i en vågskål.

De är som ett intet och han räknar dem som tomhet. Här så används samma hebreiska ord som förekommer i 1 Mos 1:2 jorden var öde och tom.

- I jämförelse med Gud så är folken bara tomhet. Förstår ni vad detta innebär. Hur oerhört stor är inte vår Gud?

Här så har vi folken som förtryckte Juda och inför Gud så är de bara som en droppe i en hink eller ett dammkorn på en våg. De är bara tomhet.

- Hur mycket mer förmår då Gud att frälsa sitt folk från deras fiender?

På samma sätt är det med de omständigheter som kan kännas som ett berg i våra liv. Inför Gud så är det som ingenting.

- I v.18 så ställs frågan: Vem ska vi då likna Gud vid, vad ska vi jämföra honom vid?

I v.19-20 så läser vi om hur folken gör avgudabilder. Hur absurt blir inte detta? Skulle Gud kunna liknas vid en avgudabild? Nä. En avgudabild har blivit gjord av en människa och förmår inte att rädda någon.

- Men Herren Gud är den som har skapat världen, han är den som tronar och regerar över denna värld.

Han är den som gör furstar till intet och förvandlar jordens domare till tomhet. Vi kan inte likna Gud vid något.

- Han är den Suveräne ende sanne Guden som helt står över sin skapelse.

Som denne Allsmäktige Guden så förmår han att rädda sitt folk.

- Ok, vi har sett hur Gud är suverän, allsmäktig och förmår att frälsa. Men säger Juda, Vill han verkligen frälsa? Bryr han sig om sitt folk?

Denna frågan besvaras i v.27-31.

²⁷Hur kan du Jakob säga, du Israel påstå: "Min väg är dold för HERREN. Gud bryr sig inte om min rätt"?

²⁸Vet du inte, har du inte hört att HERREN är en evig Gud, som har skapat jordens ändar? Han blir inte trött och utmattas inte, hans förstånd kan inte utforskas.

Och sen i v.29-31 så kommer de välkända verserna som visar att Gud verkligen bryr sig om sitt folk.

- **V.29 Han ger den trötte kraft och ökar den maktlöses styrka.**

Ser ni vad jag ser. Det är i vår svaghet och vårt beroende som Gud ger oss kraft.

- Det är i vår hopplöshet som Gud ger oss hopp och tröst.

Ynglingar blir trötta och ger upp, unga män faller. Här så syftar unga män i hebreiskan på utvalda män i sin bästa form.

- Även dessa faller, men så kommer det fantastiska, oavsett ålder oavsett situation så står det.

³¹**Men de som hoppas på HERREN får ny kraft, de lyfter med vingar som örnar. De skyndar i väg utan att mattas, de färdas framåt utan att bli trötta.**

- Ordet här för att hoppas innebär också att vänta. De som i väntan hoppas på Herren, byter ut sin svaghet mot Guds kraft.

Juda i sin fångenskap, befann sig i svaghet, men Gud byter ut denna svaghet mot sin kraft.

- Det är som Paulus säger i 2 Kor 12:9 att kraften fullkomnas i svaghet. På grund av detta så kan han säga: Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet för att Kristi kraft ska vila över mig.

På samma sätt är det också med frälsningen. Vi har här i kap 40 fått ett underbart budskap om räddning. Att Herren kommer för att frälsa sitt folk, inte bara från Babylon, utan också från syndens slaveri.

- Vi har sett att Gud som den suveräne Guden står över sin skapelse och förmår att frälsa.

Men vi måste erkänna vår svaghet och synd och i tilltro sätta vårt hopp till honom att frälsa oss.

- Sätt ditt hopp och din tillförsikt till honom och han kommer att rädda dig och ge dig kraften att leva för honom och hans ära.

Vi har här sett hoppet om Herrens tillkommelse. I nästa kapitel så får vi en kontrast mellan Herren och avgudarna.

- Är det Herren eller avgudarna vi sätter vårt hopp till?

Här i kapitel 41 så målar Herren upp skillnaden mellan folken och Israel där Gud går till rätta med nationerna.

- Vid sin tillkommelse så kommer Gud inte bara att frälsa sitt folk utan också att döma avgudadyrkarna.

Som ni vet så talar Jesaja i dessa kapitel om både återvändandet från det babyloniska fångenskapet och Jesus båda tillkommelser.

- Här i kap 41 så får vi för första gången möta Koresh, perser kungen som skulle rädda Israel ut ur fångenskapen.

Han nämns inte här vid namn. Men det är tydligt att det handlar om honom.

- Samtidigt som Gud använder honom som ett verktyg för att frälsa sitt folk så använder han också honom till doms för hans folks fiender.

Detta ger oss en försmak och en skuggbild på Messias, Jesus, den lidande tjänaren som vid sin första tillkommelse tog på sig sitt folks straff och vid sin andra tillkommelse kommer att komma till deras räddning och till doms för alla som förkastar evangeliet.

- Låt oss då se vad detta kapitel har att säga till oss. Vi kan dela in det i tre delar. Först v.1-7 där Gud går till rätta med nationerna.

Sen för det andra Guds tröst och hopp till Israel i v. 8-20 och för det tredje i v.21-29 hur Gud fortsätter att gå till rätta med de avgudadyrkande nationerna.

I v.1 så för Gud folken inför rätta:

¹Var tysta inför mig, ni kustländer. Låt folken hämta ny kraft, låt dem komma fram och sedan tala. Låt oss tillsammans träda inför rätta.

- Lägg märke till att Gud erbjuder folken det han har sagt i slutet på kap 40, att få komma till honom och hämta ny kraft.

Att ha sin tilltro och sitt hopp i honom. De tvingas ta ställning är det Herren eller avgudarna de ska tjäna.

Den avgörande faktorn blir. Hur ska de gensvara till vad som kommer i v. 2-5:

**²Vem har låtit denne uppstå i öster, han som möts av rättfärdighet?
Vem ger folkslag i hans våld och gör honom till härskare över kungar? Vem gör dem till stoft för hans svärd och som bortblåst halm för hans båge?**

³Han driver bort dem, där han trygg vandrar fram, på vägar där hans fötter aldrig gått.

⁴Vem har planerat och utfört detta? Det är han som från begynnelsen kallade fram människors slakten. Jag, HERREN, är den förste och den siste. Jag är denne Gud.

⁵Havsländerna ser det och bävar, jordens ändar förskräcks. De närmar sig och kommer.

- Även om han inte nämns vid namn så beskrivs här Koresh som Gud reser upp både till räddning för sitt folk men även till doms för de som förkastar Guds inbjudan om hopp och kraft.

Gud, den förste och den siste, den ende Guden är det som reser upp Koresh som ett verktyg till doms.

- Hur gensvarar då nationerna? Jo, ironiskt nog genom att söka styrkan i något annat än Herren.

V.6 Den ene vill hjälpa den andre och säger till honom: "Var stark!"

- De sätter tragiskt nog sitt hopp till att göra avgudar.

Jesaja nästintill hånar dessa avgudadyrkare när han beskriver hur dom själva formar deras gudar och beklär dem med guld, lödar och spikar fast dem så att de inte ska falla.

- Om dessa gudar inte ens kan stå själva hur lite ska de då kunna rädda sitt folk.

Du kanske skrattar åt detta. Hur dum får man vara? Skulle en träbit kunna rädda dem.

- Vi kanske inte gör fysiska avgudabilder men vi är lika benägna att göra avgudar. Allt som människor sätter sitt hopp till istället för Gud är en avgud.

Vi är på väg in i en mycket svår tid i vårt land där vi har blivit invaderade av världsliga filosofier som sätter sig emot Gud.

- Krafter är idag verksamma i vårt land som vill förbjuda barn att ta del i någon form av religionsutövning.

Det finns också framgångsrika lobbygrupper som arbetar hårt för att göra det olagligt att säga att t.ex. att otukt och homosexualitet inte är synd.

- Man försöker redan från dagis att hjärntvätta barn. Samtidigt så blir vi sakta invaderade av främmande religioner som får sitt fäste i vårt land.

Ekonomer väntar på att vår ekonomi ska kollapsa och den psykiska ohälsan blir bara sämre och sämre och statistiskt sätt så kommer dom flesta av oss att dö i någon form av sjukdom.

- Jag säger inte detta för att göra er deprimerade eller missmodiga, utan för att vi ska rannsaka oss själva vad det är vi hoppas på.

I allt detta: vad sätter du ditt hopp till? Till politiker, sjukvård, din plånbok, ditt arbete: Se, din Gud.

Allt detta kan tas ifrån dig. Det enda vi kan hoppas på är Herren, Israels helige, den sanne Guden. Det är bara honom vi kan ha vårt hopp i.

- Allt annat som vi är benägna att sätta vårt hopp till är bara av människor gjorda avgudar som inte kan frälsa.

Men i allt detta så får vi i v.8-20 hopp och tröst i Guds ord till Israel.

- I v.8-10 så har vi Guds fantastiska utkorelse. I det som i människors ögon såg ut även som en fara för Israel så försäkrade Gud henne att han hade utvalt henne till att bli hans tjänare.

Utkorelsen ger också för oss kristna hopp. Att Gud enl. Nya testamentets undervisning redan innan jordens grund var lagd utan att han såg något i oss, helt av sin suveräna nåd har utvalt oss som är hans till en underbar evighet med honom.

- Denna värld kan skakas, vår hälsa kan tas ifrån oss, detta land kan gå i botten, men ingen kan ta ifrån oss att våra namn är skrivna i himlen. Ingen kan rycka oss ur Jesu hand.

Det är här vi bör ha vår glädje. När de sjuttio lärjungarna återvände till Jesus och berättade att till och med de onda andarna lyder oss i ditt namn så svarade Jesus dem:

- "gläd er inte så mycket över att andarna lyder er, som över att era namn är skrivna i himlen."

Om Gud är med oss, vem kan då vara emot oss? Jes 41:10 säger:

¹⁰Frukta inte, ty jag är med dig, se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.

- Till Israel så försäkrar Gud i v.11-16 att han ska besegra alla hennes fiender. Hon har inget att frukta för Herren är med henne.

På samma sätt så kommer Gud på domens dag att besegra alla hans fiender som reser sig upp emot evangeliet.

- I v.17-20 så beskrivs hur Gud bönhör hans betryckta och fattiga när de förgäves söker efter vatten.

Precis som när Gud förde sitt folk ut ur Egypten och försåg dem med vatten på deras vandring så förser han här sitt folk.

- Denna text pekar långt bortom återvändandet från Babylon där Gud låter höjderna och öknen fyllas med vatten och där öknen blir till en skog.

En dag så kommer Gud att låta hela skapelsen omformas. Då ska vi för alltid få vara med Gud och njuta av honom.

- Det är bara Gud som kan släcka vår andliga törst, det är bara han som kan ge oss vad våra hjärtan längtar efter.

Det är bara Jesus som ger oss det eviga livets vatten. Han inbjuder oss att komma till honom och ta emot livets vatten för intet.

- Avgudarna kan inte släcka vår törst, detta är bara något som Jesus kan göra.

I v.20-29 så vänds åter fokuset till de avgudadyrkande nationerna som Gud ställer inför rätta.

- Här så uppmanas de att föra fram sina avgudar för att de ska berätta vad som ska ske i framtiden och göra något tecken för att visa att de är gudar.

Men de är döda och kan inte utföra något. Istället så visar Gud på att han har berättat vad som ska ske, att han ska resa upp Koresh och att detta är ett tecken på att han är den sanne Guden.

- Här så blir det tydligt att avgudarna är värdelösa och att de som väljer dessa är avskyvärda.

Det är bara Herren som är den sanne Guden. Endast han har förutsagt vad som ska komma och endast han förmår att frälsa.

- Allt annat är döda avgudar. Vad helst det vara må som du sätter ditt hopp till istället för Gud är endast tomhet och förgäves.

När vi får möta svårigheter och lidanden så uppenbaras för oss vad vi sätter vårt hopp till och förtröstar på. Är det något i ditt liv som har fått bli som en krycka som du lutar dig mot istället för Gud?

- Vad är det du flyr till när du har det svårt? Detta uppenbarar vad som är din Gud. Se, din Gud.

Jesaja har pekat på att nationerna är förlorade i sin avgudadyrkan, kanske också du har insett att du har en avgud i ditt liv som får ta Guds plats. Lämna då Gud oss och nationerna i detta tillstånd? Nää

- Kapitel 42 uppenbarar lösningen på problemet med människans synd och avgudayrkan och detta är Herrens tjänare.

I folkets nöd så uppenbaras lösningen: Se, min tjänare. Detta är den första av de 4 så kallade sångerna om tjänaren i Jesaja bok.

V.1 Se, min tjänare som jag uppehåller, min utvalde, i vilken min själ har sin glädje. Jag har låtit min Ande komma över honom. Han skall utbreda rätten bland hednafolken.

- Vem är då denna tjänaren som ska utbreda rätten bland hednafolken? Är det kanske Koresh? Nä, eller kanske Jesaja som i kap 20:3 har kallats för Herrens tjänare. Nä, det är inte heller han.

Är det kanske Israel? I kap 41 så beskrivs Israel kollektivt som Herrens tjänare. Så är också fallet i t.ex. kap 44 och 45.

- Men tittar vi i den beskrivande texten så passar den inte in på Israel. Tjänaren fyllde Gud med glädje, var mild, trofast, ska inte förtrötts och ska utbreda rätten på jorden.

Israel däremot beskrivs i kontexten som bitter, klagar, är fylld med fruktan och rädsla, är blind, döv och olydig (40:27; 41:10; 42:18-19, 23-24).

- Det blir alltså tydligt att Guds tjänare här även då han står i nära förbindelse med Israel ändå är åtskild från henne.

Allting som Israel skulle ha varit blir en verklighet i honom. Vem är då denna tjänare? Jo, Messias, Jesus.

- Denna text citeras i Matt 12:18-21 om Jesus som Matteus tidigare har identifierat som det sanna Israel.

¹⁸Se min tjänare, som jag har utvalt, min älskade, i vilken min själ har sin glädje. Jag skall låta min Ande komma över honom, och han skall förkunna rätten för folken. ¹⁹Han skall inte tvista eller skrika. Hans röst skall ingen höra på gatorna. ²⁰Ett brutet strå skall han inte krossa, och

en rykande veke skall han inte släcka, förrän han har fört rätten till seger.²¹ Och till hans namn skall folken sätta sitt hopp.

- Till skillnad från Koresh som kom med stor uppståndelse så kom Jesus i ödmjukhet. Han tvistade inte och skrek inte utan som i Matt 12 så drog han sig undan.

Den HA kom över honom precis som Jesaja hade profeterat i kap 11. Hans uppdrag sträckte sig inte bara till Judar utan han förkunnade rätten för folken.

- Och lägg noga märke till v.3 här i Jes 42. Ett brutet strå ska han inte krossa och en tynande veke ska han inte släcka.

Vi människor tenderar att kasta bort det söndriga och det förbrukade, men inte Jesus.

- Han kom för att frälsa de vars liv var fulla av brutenhet. Det är till honom som nationernas hopp står till.

Det är bara han som är hoppet för Israel som var som ett brutet strå och det är endast i honom som vi har vårt hopp.

- Han kom till de sårade, han kom för att ge frälsning till de som i människor ögon är obrukbara.

Det är till honom som folken ska sätta sitt hopp. I v.5 så talar Herren till sin tjänare att han ska göra honom till ett förbund för folket och till ljus för hednafolken.

- I Jesaja 9: så läser vi om hur Jesus kom för att de som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus.

Jesus, världens ljus, som kom för att rädda oss från syndens mörker. Hur gjorde han då detta: genom det förbund som han skulle bli för folket.

- När han instiftade nattvarden i Lk 22:20 så sa han: Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod, som utgjuts för er.

Det var genom hans blod som han blev till ett förbund för folket. Det var pga. vår avgudadyrkan och synd som Jesus blev människa.

- Han levde det liv vi borde ha levt och dog den död vi borde ha dött när han straffades för syndare så som oss.

Med sitt blod så blickade och tillfredsställde Jesus Guds vrede för alla som skulle omvända sig och tror på honom.

- Det finns hopp för dig och mig om vi bara förtröstar på att Jesus dog och uppstod för vår skull.

Han kom som ett ljus för hednafolken för att i v.7 öppna blinda ögon och föra fångar ut ur fångelset, ur fångenskapen de som sitter i mörker.

- Jesus är den som sätter oss fria från syndens mörker. Fly till honom och ingen annan.

Vi kan inte fly till både Jesus och något annat. I v.8 så säger Gud: Jag är HERREN, det är mitt namn. Jag ger inte min ära åt någon annan eller mitt lov åt avgudabilder.

- Vi kan inte ha både Jesus och avgudarna. Gud är en nitälskande Gud som vägrar att dela sin ära med någon annan. Om det är något annat som du sätter ditt hopp till än Jesus så måste du låta det gå.

Förtrösta på Jesus och endast på honom. Vilken fantastisk frälsare vi har. Vilket fantastiskt hopp.

- Han är den som tar det brutna stråt och den tynande vecken som människor skulle kasta bort och frälser det!

Detta är ett budskap som ger oss tröst i de svårigheter vi får möta att det finns hopp.

- Detta är ett budskap som kan ge tröst och hopp till en flykting från Syrien att han pga. av Jesu död och uppståndelse kan få fred med Gud.

Och för oss som genom Jesus har blivit motagare av evangeliet vad kan det annat än att frambringa tillbedjan i våra liv.

- Det är detta vi får möta i v.10-12 där hednafolken brister ut i lovsång i gensvar till Guds fantastiska frälsning genom hans tjänare Messias.

¹⁰Sjung till HERREN en ny sång, sjung hans lov från jordens ände, ni som far på havet och allt som finns i det, ni havsländer med era invånare.

¹¹Höj din röst, du öken med dina städer, ni byar där Kedar bor. Jubla, ni klippornas invånare, ropa från bergens toppar. ¹²Ge HERREN ära, förkunna hans lov i havsländerna.

- Må också detta vara vårt gensvar. Att våra liv får präglas av tillbedjan till Gud för den fantastiska frälsning som blivit vår.

Vårt stycke avslutas med att ge en kontrast mellan de som sätter sitt hopp till Herren och de som sätter sitt hopp till avgudarna.

- Detta stycke kan vara tillämpligt både på hur Gud räddade sitt folk från Babylon men även på den Jesu andra tillkommelse.

Då kommer Herren enligt texten att komma med en stridsmans iver och visa sin makt mot sina fiender, alltså de som har förtröstat på avgudabilder.

- Men samtidigt så kommer han komma till hans folk som beskrivs som blinda och föra dem från mörker till ljus och aldrig överge dem.

Tiden tickar och går mot sitt slut. En dag så kommer Herren att komma likt en stridsman till denna jord för att döma hans fiender och frälsa hans folk.

- Är du redo för denna dag? Kommer du på denna dagen stå på hans fienders eller folks sida?

Frågan är, vem står ditt hopp till: Gud eller avgudar?

- Förtröstar du på att Herrens tjänare, Jesus Kristus, dog och uppstod för dig eller förtröstar du på något annat? Detta är den avgörande faktorn.

Tveka inte: Vänd dig bort från din synd och tro att Jesus dog och uppstod för dig!